

برک سبزنامه شماره ۱۳۵، بهکاری عبدالوهاب شهیدی، علی تجویدی، دریات اصفهان

روشنک: (شعر عطار)

چشم بکشا، چشم بکشا که جلوه دلدار
به تجلی است از در و دیوار
این تماشای جو سگری کوئی
لیس فی الدار غیره دیار

استاد علی تجویدی در آدیات اصفهان را آغاز می کند.

روشنک: (شعر محشم کاشانی)

برای خاطر غیرم به صد جفاکشی ۲
بین برای که، ای سوفا، کراکشی
چو من حلاک شوم، از طیب شهر پرس
که در دگشت مرا، یا تو سوفاکشی

استاد علی تجویدی بهچنان به سلونوازی ادامه می دهد و سپس به همراه نوازنده ضرب نغالی
به اتفاق به یادگاری نوازند.

روشنک: (شعر اعلی شیرازی)

(تا گوشه چشمی به من آن یسمن انداخت) ۲
خوبان جهان را به از چشم من انداخت

نوازندگی هنرمندان بهچنان ادامه دارد.

روشنک: (شعر جمال الدین عبدالرزاق)

(در لطف به نکته سخن می مانی) ۲
در کینه، به مهر تیغزن می مانی
در پرده دری به اشک من می مانی
در نیلویی به خویشتن می مانی

آقای تجویدی و آقای اقلح بهچنان ادامه می دهند.

روینک: (شعر اعلی شیرازی)

کلتیم صد افسانه و مقصود نکلتیم
(پیش تو غم دل که نهان بود نکلتیم) ۲

آقای تجویدی مجدد انعامی اصنمان رامی نواز دو با آقای اقتح چهار مضرابی را اجرامی کنند.

روینک: (شعر محشم کاشانی)

کمند مهر چنان پاره کن که گروزی
شوی ز کرده پیمان بهم توانی بست

ادامه نوازندگی آقای تجویدی.

روینک: (شعر محشم کاشانی)

خزار ناله جانوز کرده ام اشب ۲
عجب شبی ز غمت روز کرده ام اشب
شب مرا تویسه کرده ای و من تاروز ۲
دعای بد به بد آموز کرده ام اشب

عود و آواز عبدالوهاب شهیدی: (شعر نظامی ۹)

چه افتاد ای سپر لاجوردی
کاشب چون کیه شبا نگردی
نه ظلمت همی نیمه انانی
نه از نور طلعت نیمه نشانی
به خانه ای مرغ کرداری زبانی
به خنده صبح اگر داری دهانی
اگر کافر زنی ای مرغ بگبیر
چرا بر ناوری آواز تکبیر
خداوند اشبم را روز گردان ۲
چه روزم در جهان پیروز گردان
اشب و اشب جوانمردی بیاموز
مرا یازود کش یازود شوروز ۲

روینک: (شعر اعلی شیرازی)

دل خراب کن این نقش خود پرستی را
چو کرد باد فرو چوچ کرد، هستی را
(دم صبح و حیات ابد به ما نرسد) ۲
عصیمی شمرا ای دوست وقت مستی را

ادامه عود و آواز شهیدی:

تورجی بردل پر خونم آور
ازین غرقاب غم بیرونم آور
ز تو چون پوشی در دهنانی
(اگر کوشم تو خود پوشیده دانی) ۲

روشک: (شعر عراقی)

زیب که زد کاهت نوید نگر دو باز) ۲ آن کس که به امیدی بر خاک درت افتد

این هم برگ سبزی بود تخته درویش. علی نکلدار شام.

کوینده آقا زادیو:

آنچه شنیدید برگ سبز شماره ۱۳۵ بود که با شرکت آقایان تجویدی و شهیدی تنظیم شده، اشعار از عطار، محتشم کاشانی، جمال الدین عبدالرزاق، رضا قزوینی، اعلی شیرازی، نظامی گنجوی و عراقی، آهنگ بیات اصفهان، کوینده روشک.

مدت زمان برنامه ۲۶ دقیقه و ۳۱ ثانیه می باشد.

توضیحات:

آنچه به دوستان تقدیم شد برگ سبز شماره ۱۳۵ بود که با این شماره به ثبت رسیده. در این برنامه باز نام نوازنده ضرب از بین رفته و درست همان زمانی که نام شهیدی گفته شده پس از آن می بایست نام آقای ناصر اقلح گفته شود که بظن نگارنده دستکاری شده و با نوازنده قبلا هم توضیح دادم در چندین برنامه چنین عملی صورت گرفته که شخص نیست علت چه بوده اشعار بکار رفته شده در برنامه بسیار گنج گنده است و طبق روال معرفی امکان آن وجود داشته از این جهت تا آنجا که برایم مقدور باشد شرح می دهم. ابتدا طبق روال برگ سبز یادویت از عطار آمده و پس دو بیت از محتشم کاشانی، پس از آن یک بیت از اعلی شیرازی دکلمه شده و

پس از آن دو بیت از جمال الدین عبدالرزاق آمده و یک بیت از اهللی شیرازی مجدداً گفته شده
و باز یک بیت و سپس دو بیت از محشم کاشانی آمده، اشعار آوازه به احتمال قوی از نظامی
کنجوی است که یافتن آن در دیوانش با در نظر گرفتن اینکه غزل نیست بسیار دشوار است و ممکن
است از حرصنجهیتی انتخاب شده باشد لذا بدون اشکال نیست و باید بازنگری کرد. در همین
میان روئنگ دو بیت از اهللی شیرازی را دیده و در پایان همیتی از عراقی آمده بنابراین
شعری باقی نمی ماند که مربوط به رضا قزوینی باشد مگر اینکه در شعر آواز بکار رفته شده باشد.
از رضا قزوینی در برنامه های دیگر گهها چیزی دیده نشده و دیوانی هم احتمالاً از او انتشار نیافته.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی
کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نشر ایشان بنماییم
زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این
مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با
ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش